

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความต้องการทางด้านการศึกษาและความเจริญก้าวหน้า เป็นความต้องการอีกประการหนึ่งของมนุษย์ ที่นอกเหนือไปจากความต้องการด้านอื่นที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต การศึกษาจะช่วยให้ประชาชนได้มีการพัฒนาตนเองในด้านสติปัญญา ความรู้สึกนึกคิด มีสุขภาพทางร่างกายและจิตใจสมบูรณ์ ตลอดจนมีความสามารถในการประกอบอาชีพ¹ ปัจจุบันการศึกษาส่วนมากถูกจัดอยู่ในรูปแบบของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา อันประกอบด้วยการสอนของครูและการเรียนรู้ของผู้เรียน หรือที่เรียกว่า การเรียนการสอนนั่นเอง สำหรับการสอน ผู้สอนจะต้องเลือกกรรมวิธีต่าง ๆ ที่จะใช้สอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและวุฒิภาวะของผู้เรียน อีกทั้งต้องเป็นไปตามหลักการสอนหรือวิธีสอนที่ผู้สอนเห็นสมควร เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการเรียนการสอนแบ่งออกได้เป็นประเภท ความรู้ความเข้าใจ ทักษะทางกลไก การปลูกฝังระเบียบวินัย และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การเรียนการสอนที่จะให้ผลดีและมีประสิทธิภาพ ผู้สอนควรจะต้องจัดให้อยู่ในลักษณะของกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะและให้คำปรึกษา เพราะถือว่า "การเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเป็นผลมาจากประสบการณ์"²

¹วัฒนา ชัยพงษ์, "ปัญหาการสอนของนิสิตฝึกสอนวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตศึกษาด้านศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), หน้า 1.

²ไพฑูริย์ จัยสิน, การสอนพลศึกษา (กาฬสินธุ์ : โรงพิมพ์รุ่งไค้, 2517), หน้า 9.

การงานและอาชีพ¹ ทั้งนี้ก็เพื่อต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของแต่ละบุคคลนั่นเอง จึงแสดงให้เห็นได้ว่า การจัดการศึกษาในปัจจุบันได้เน้นให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ มากขึ้น

ในแผนการศึกษาชาติของไทย จะเห็นได้ว่าวิชาพลศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของแผนการศึกษาชาติตลอดมาคือ เริ่มตั้งแต่แผนการศึกษาชาติ ฉบับพุทธศักราช 2475, 2479, 2494 และ 2503 เป็นต้นมา จนถึงฉบับที่ใช้ในปัจจุบันคือแผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช 2520 ก็ได้กำหนดความมุ่งหมายไว้ในหมวด 1 ข้อที่ 6 ไว้ดังนี้ "ให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ" และในหมวด 6 ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม พลานามัย สภาพแวดล้อม และกิจกรรมเยาวชน ข้อที่ 51 ยังได้กำหนดไว้ว่า "รัฐพึงจัดการพลศึกษาในทุกระดับการศึกษา และพึงจัดให้แก่ประชาชนทั่วไปด้วย เพื่อเสริมสร้างและให้เกิดความสำนึกในคุณค่าของการกีฬา สุขภาพอนามัย และกิจกรรมการพักผ่อน"² ดังนั้น จึงชี้ให้เห็นว่า ในแผนการศึกษาชาติก็ได้ให้ความสำคัญต่อวิชาพลศึกษาเป็นอย่างมากเช่นกัน

จะเห็นได้ว่า วิชาพลศึกษาเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งของการจัดการศึกษา เพราะถ้าผู้เรียนมีร่างกายไม่แข็งแรง ใจคอไม่หนักแน่น ซากการอนามัย และเป็นคนขี้โรคแล้ว ก็ย่อมจะมีผลกระทบกระเทือนไปถึงการศึกษาค้นอื่น ๆ ด้วย ดังนั้น ได้มีนักพลศึกษาที่สำคัญหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษาไว้ดังนี้

บุชเชอร์ (Bucher) ได้กล่าวว่า "วิชาพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาแขนงอื่น ๆ คือ เป็นวิชาที่ส่งเสริมให้บุคคลได้มีการพัฒนาการทางด้านร่างกาย.

¹กระทรวงศึกษาธิการ, แนวการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521, ฉบับปรับปรุง. (กรุงเทพมหานคร : อัมรินทร์การพิมพ์, 2522), ภาคผนวก 9.

²สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, แผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช 2520, หน้า 15.

จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยมีกิจกรรมทางพลศึกษาซึ่งได้เลือกเฟ้นแล้วเป็นอย่างดี เป็นสื่อในการเรียนรู้"¹

บุคควอลเตอร์ และซีแวก (Bookwalter and Zwaag) ได้กล่าวถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษาว่า "วิชาพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ซึ่งมีความมุ่งหมายสอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษา วิชาพลศึกษามีได้เน้นความมุ่งหมายเฉพาะอย่างเท่านั้น แต่มีความมุ่งหมายโดยทั่วไปเช่นเดียวกับการเรียนวิชาอื่น ๆ"²

เจย์ บี แนช (Jay B. Nash) ได้ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า "พลศึกษาเป็นการศึกษาส่วนหนึ่งในกระบวนการศึกษาทั้งหมด และเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมเป็นสื่อเพื่อให้เกิดพัฒนาการทางกาย ทางประสาท ทางสติปัญญา และทางอารมณ์ ผลเหล่านี้จะประจักษ์ก็ต่อเมื่อได้มีการจัดกิจกรรมพลศึกษาขึ้นตามสถานที่ต่าง ๆ ต่อไปนี้ สนามกีฬา โรงฝึกพลศึกษา และสระว่ายน้ำ"³

กอง วิสุทธารมณ์ กล่าวไว้ว่า "การพลศึกษาคือการฝึกฝนร่างกายให้มีสมรรถภาพดีขึ้น โดยใช้กิจกรรมบางอย่างเป็นเครื่องประกอบการพลศึกษา ส่งเสริมให้ร่างกายเจริญงอกงาม เติบโต แข็งแรง ว่องไว ส่งเสริมอบรมจิตใจให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย อุดม รัญเพ"

¹Charles A. Bucher, Foundations of Physical Education, 5th ed. (Saint Louis : The C.V. Mosby Company, 1960), p. 34.

²Karl W. Bookwalter and Harold J. Vander Zwaag, Foundations and Principles of Physical Education (Philadelphia, London, Toronto : W.B. Saunders Company, 1969), p. 4.

³Jay B. Nash, Physical Education : Interpretations and Objectives (New York : A.S. Barnes and Company, 1948), p. 52.

รุษนะ มีจิตใจสูง สร้างสรรค์ สามัคคี"¹

วรศักดิ์ เพียรชอบ ไต่ถวิลถึงวิชาพลศึกษาว่า "วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายเช่นเดียวกับการศึกษาอย่างอื่น ๆ คือ เป็นวิชาที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จะแตกต่างจากวิชาอื่นบ้างก็ตรงที่วิธีการ และสิ่งที่จะนำมาใช้คือ พลศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อกลางของการเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ"²

ด้วยเหตุที่วิชาพลศึกษามีความสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาอันจะขาดเสียมิได้ และเป็นวิชาที่จะช่วยส่งเสริมให้เด็กนักเรียนได้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม จากการเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา ดังนั้น นักการศึกษาจึงได้มีการบรรจุหลักสูตรวิชาพลศึกษาเข้าไปในหลักสูตรของโรงเรียน คือ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา เพราะถือว่า "การพลศึกษาในโรงเรียนนั้น เป็นสิ่งจำเป็นที่ทางโรงเรียนต้องจัดให้มีการเรียนการสอนขึ้นอย่างทัดเทียมกับการเรียนการสอนวิชาอื่นเพราะสิ่งที่เขาทั้งหลายได้เรียนรู้นั้น จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของเขา"³ เพื่อให้มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ อันจะเป็นส่วนช่วยในการพัฒนาประเทศชาติอีกด้วย

สำหรับการพลศึกษาในประเทศไทยนั้นสันนิษฐานว่าคงมีมานานแล้ว ดังจะเห็นได้จากการละเล่นของไทยและกีฬาหลายอย่างที่สืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน ได้แก่ มวยไทย

¹ กอจ วิสุทธารมณ, "การพลศึกษากับการพัฒนาประเทศ" บรรยาย ณ หอประชุมกรมศาสนา (28 มกราคม 2513) : 1 (เอกสารคำบรรยาย).

² วรศักดิ์ เพียรชอบ. "ความหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา" วารสารพลศึกษา 11 (มิถุนายน 2512) : 10.

³ บุญสม มาร์ติน, "สาส์นจากอธิบดีกรมพลศึกษา" วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันตนาการ 1-4 (มกราคม-ตุลาคม 2520) : 1.

กระป๋องของ ตะกร้อ สะบ้า วิ่งเปี้ยว เป็นต้น แต่ก็فاوت ๆ เหล่านี้ก็ยังไม่มีการเรียน การสอนภาคทฤษฎีหรือมีการบันทึกเอาไว้ คงมีแต่การถ่ายทอดโดยการสอนทางภาคปฏิบัติ เท่านั้น ครั้นต่อมาก็ได้มีการปรับปรุงและพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งนำมาบรรจุไว้ในหลักสูตรของโรงเรียน ตามหลักฐานที่พบ หลักสูตรวิชาพลศึกษามีใช้ครั้งแรกเมื่อพุทธศักราช 2430 ที่โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ซึ่งหลักสูตรในขณะนั้นประกอบด้วยวิชาการพัน ดาบ กีฬาไทย การว่ายน้ำ การฝึกหัดคัดคน¹ และนับตั้งแต่ต้นมาวิชาพลศึกษาก็ได้มีการจัด สอนในโรงเรียนต่าง ๆ เรื่อยมา ได้มีการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรวิชาพลศึกษาให้เหมาะสม กับสภาพของผู้เรียนและกาลเวลามาตลอด ทั้งนี้เพื่อให้วิชาพลศึกษาได้มีบทบาทสำคัญ ตามภาวะความจำเป็นมากยิ่งขึ้น

เมื่อหลักสูตรวิชาพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรที่ใช้สอนในโรงเรียน วิชา พลศึกษาก็ได้มีขอบข่ายการเรียนการสอนกว้างขวางขึ้น ดังจะเห็นได้ในปัจจุบันหลักสูตร หลายระดับการศึกษาได้มีการพัฒนาขึ้นใหม่ เช่น ระดับประถมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น วิชาพลศึกษาก็ได้มีบทบาทขึ้นด้วย และยังเป็นวิชาบังคับที่ทุกคนต้อง เรียน สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขณะนี้ยังคงใช้หลักสูตรเดิมอยู่คือ หลักสูตรประโยค มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 ซึ่งมีโครงสร้างของหลักสูตรดังนี้ "หลักสูตรประ โยคมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นหลักสูทที่ต่อเนื่องจากหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษาในระดับนี้มุ่งที่จะฝึกฝนอบรมเยาวชนไทยให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และวัฒนธรรม อันจำเป็นต่อการประกอบอาชีพ การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม และการดำรงชีวิตในสังคม ประชาธิปไตย ลักษณะของหลักสูตรที่จัดไว้มีความยืดหยุ่นพอเพียงที่จะให้นักเรียนเลือกเรียน ตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตน"² ซึ่งหลักสูตรนี้มีเป้าหมายเพื่อที่จะ

โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า, วารสารพลศึกษา (พระนคร : โรงพิมพ์ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า, 2496) : 13-15.

²กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 (กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยครูสวน สันันทา แผนกการพิมพ์, 2519), หน้า ก.

ให้ผู้เรียนได้มีความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ และเลือกเรียนได้ตามอัธยาศัยของตน อันจะเป็นส่วนช่วยในการพัฒนากำลังคนที่จะมีบทบาทต่อการพัฒนาประเทศ

จากโครงสร้างของหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายดังกล่าว นักการศึกษา ก็ได้มีการจัดแบ่งเนื้อหาวิชาในหลักสูตรออกเป็นวิชาที่เป็นภาคทฤษฎี วิชาที่เป็นภาคปฏิบัติ และวิชาที่มีทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติรวมกัน สำหรับการเรียน ผู้เรียนจะจบตามหลักสูตรและได้ประกาศนียบัตรก็ต่อเมื่อมีเวลาเรียนอยู่ในโรงเรียนไม่น้อยกว่า 4 ภาคเรียนปกติ และได้รายวิชาต่าง ๆ รวมแล้วไม่น้อยกว่า 100 หน่วยกิต ซึ่งมาจากการเรียนวิชาบังคับและวิชาเลือก ดังรายละเอียดต่อไปนี้คือ วิชาบังคับ 34 หน่วยกิต จากหมวดวิชา ภาษาไทย สังคมศึกษา พละนาฏย และวิทยาศาสตร์ วิชาเลือก 66 หน่วยกิต โดยเลือกจากหมวดวิชาต่าง ๆ ดังนี้ ภาษาไทย สังคมศึกษา พละนาฏย วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาต่างประเทศที่สอง ศิลปศึกษา กิจกรรมพิเศษ วิชาอื่นและวิชาชีพ¹ จึงจะถือว่าจบการศึกษาอย่างสมบูรณ์

การจัดการศึกษาให้บรรลุตามความมุ่งหมายที่ได้วางไว้ก็ต้องอาศัยการวัดและประเมินผลการศึกษาเป็นเครื่องกำหนด เพราะการวัดผลมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก การวัดผลจะเป็นเครื่องหมายที่แสดงให้เห็นว่า หลังจากที่ได้มีการเรียนการสอนแล้ว ผลที่ได้รับนั้นบรรลุตามความมุ่งหมายหรือไม่ อีกทั้งยังเป็นการประเมินผลถึงเรื่องขอบข่ายของหลักสูตร วิธีสอน วัสดุครู ตัวผู้เรียน และอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาว่ามีข้อบกพร่องอย่างไรบ้าง เพื่อจะได้นำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นต่อไป จากความสำคัญของการวัดผลดังกล่าว อาจารย์ผู้สอนจะต้องให้ความสนใจและ... ศึกษาถึงวิธีการวัดผลเป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะการวัดผล เป็นกระบวนการต่อเนื่องจากการเรียนการสอน เป็นกระบวนการเก็บข้อมูล การวัดผลควรวัดทั้งก่อนลงมือสอนเพื่อ

¹ ฟอง เกิดแก้ว, ประวัติพลศึกษา (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2520), หน้า 274.

ทราบพื้นฐานของผู้เรียน และวัดหลังจากสอนเสร็จแล้ว เพื่อความก้าวหน้าของผู้เรียน¹

การวัดผลมีความสำคัญต่อการศึกษาในวิชาพลศึกษาก็เช่นกัน เพราะวิชาพลศึกษาก็เป็นการศึกษาแขนงหนึ่ง การวัดผลวิชาพลศึกษาในระยะแรกส่วนมากเน้นหนักไปทางด้านการทดสอบทักษะและด้านความจำทั้งสิ้น แต่ต่อมาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้มีขอบข่ายกว้างขวางขึ้น มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ หลายด้าน ดังนั้นการวัดผลทางด้านพลศึกษาก็ได้มีการค้นคว้าปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพดี สามารถวัดได้ครอบคลุมเนื้อหาและพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนทุกด้าน เนื่องจากวิชาพลศึกษาเป็นการเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นสื่อในการสร้างประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน การวัดผลวิชาพลศึกษาในปัจจุบันจึงได้มีการวัดความก้าวหน้าหรือพัฒนาการของผู้เรียนทางด้านทักษะกีฬา และทักษะทางการเคลื่อนไหว ความรู้และความเข้าใจ สมรรถภาพทางกาย ความมีน้ำใจนักกีฬา ความซบซึ้งและทัศนคติ² เป็นต้น

เมื่อการวัดผลวิชาพลศึกษามีความสำคัญต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแล้วสิ่งที่จะช่วยทำให้การวัดผลวิชาพลศึกษายบรรลุผลและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพก็คือ อาจารย์พลศึกษา เพราะอาจารย์พลศึกษาเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการสอนและการวัดผลวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมากที่สุด การวัดผลวิชาพลศึกษาอาจารย์พลศึกษาจะต้องดำเนินไปตามขั้นตอนของการวัดผลดังนี้คือ ต้องทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เลือกแบบทดสอบที่เหมาะสม จัดเตรียมอุปกรณ์และสถานที่สำหรับใช้ทดสอบให้พร้อม ดำเนินการทดสอบอย่างถูกต้อง บันทึกผลการทดสอบและมีการติดตามผล³ จะเห็นได้ว่าการวัดผลวิชาพลศึกษามีขั้นตอนในการวัดหลาย

¹กระทรวงศึกษาธิการ, การประเมินผลการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2521), หน้า 2.

²จรินทร์ ชานีรัตน์, การทดสอบและการวัดผลทางพลศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเคียนส์โตร์, 2519), หน้า 2.

³เรื่องเดียวกัน, หน้า 21.

อย่าง ดังนั้น อาจารย์พลศึกษาที่ดีควรจะเป็นผู้ที่มีความสามารถในเรื่องการวัดผลเป็นอย่างดี และต้องกระตือรือร้นในการหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

การวัดผลวิชาพลศึกษาเป็นการวัดที่มีลักษณะแตกต่างจากการวัดผลของวิชาอื่น ๆ เพราะวิชาพลศึกษาใช้กิจกรรมเป็นสื่อในการเรียนการสอน เนื้อหาวิชาส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบของพฤติกรรมทางคานทักษะ และมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางคานร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ซึ่งอยู่ในลักษณะของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม อีกทั้งขอบข่ายของหลักสูตร กิจกรรม วิธีสอน วิธีการวัดผล คอนซางจะกว้างขวาง ดังนั้น ในเรื่องการวัดผลวิชาพลศึกษาจึงมีความยุ่งยากพอสมควร เกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้วัด อุปกรณ์ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก แบบทดสอบ เวลา ขั้นตอนในการทดสอบ การแปลงคะแนนและการให้ความร่วมมือของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เป็นต้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนและสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้มีความสนใจและต้องการจะสำรวจถึงปัญหาการวัดผลจากสาเหตุดังกล่าว เพื่อจะได้ทราบว่าอะไรเป็นอุปสรรคต่อการวัดผลวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยทำการศึกษาปัญหาการวัดผล 4 ด้านคือ คานความรู้ คานสมรรถภาพทางกาย คานทักษะและคานเจตคติ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าจะได้มีการศึกษาถึงปัญหาในด้านต่าง ๆ เหล่านี้อย่างแท้จริง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีหน้าที่โดยตรงหรือเกี่ยวข้องได้นำไปปรับปรุงและแก้ไขปัญหานั้นให้ดีขึ้น และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการวัดผลวิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพอันจะเป็นส่วนช่วยส่งเสริมให้วิชาพลศึกษาได้มีการพัฒนาเจริญก้าวหน้าต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงปัญหาการวัดผลวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงวิธีการวัดผลวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาถึงปัญหาการวัดผลของอาจารย์พลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร

3. เพื่อสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดผลวิชาพลศึกษา
ของอาจารย์พลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาถึงความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาที่สอนวิชาพลศึกษาอยู่ใน
โรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับปัญหาการวัดผล
วิชาพลศึกษา จำนวน 150 คน จาก 65 โรงเรียน มีขอบเขตของปัญหาดังนี้

1. ปัญหาการวัดผลด้านความรู้
2. ปัญหาการวัดผลด้านสมรรถภาพทางกาย
3. ปัญหาการวัดผลด้านทักษะ
4. ปัญหาการวัดผลด้านเจตคติ

การวิจัยครั้งนี้ไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง เพศ อายุ และคุณวุฒิของ
ประชากร

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยถือว่าผู้ตอบแบบสอบถาม คือ อาจารย์พลศึกษาที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน
รัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร ให้คำตอบที่เชื่อถือได้และตรงกับความเป็นจริง

คำจำกัดความ

ระเบียบการวัดผลวิชาพลศึกษา หมายถึง เอกสารชี้แจงเกี่ยวกับการวัดผลวิชาพลศึกษาควบคุมกับหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 จัดทำโดยหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

อาจารย์พลศึกษา หมายถึง อาจารย์ที่ทำการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร

การวัดความรู้ทางพลศึกษา หมายถึง การวัดความรู้ในเรื่องประวัติความเป็นมา วิธีการเล่น แบบการเล่น กฎ กติกา และอุปกรณ์การเล่นของกีฬาประเภทต่าง ๆ และกิจกรรมพลศึกษา

การวัดสมรรถภาพทางกาย หมายถึง การวัดทางด้านความแข็งแรง ความเร็ว ความว่องไว ความอ่อนตัว ความอดทน และการทรงตัว

การวัดทักษะ หมายถึง การวัดทักษะทางการเคลื่อนไหวทางกีฬาอาจเป็นทักษะส่วนบุคคลของกีฬาแต่ละประเภท และทักษะการเล่นเป็นชุด หรือทักษะความชำนาญในกิจกรรมต่าง ๆ

การวัดเจตคติทางพลศึกษา หมายถึง การวัดพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกของนักเรียน จากการเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษา เช่น ความสนใจ ความตั้งใจ ความร่วมมือ การแต่งกาย การเอาใจใส่ในการระมัดระวังอุบัติเหตุ การเล่นกีฬายามว่าง

โรงเรียนรัฐบาล หมายถึง โรงเรียนรัฐบาลที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และเปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 65 แห่ง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงวิธีการวัดผลวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร
2. ทำให้ทราบถึงปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร และสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขในเรื่องการวัดผลให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป
3. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษา ตลอดจนผู้ที่สนใจใฝ่ศึกษา ค้นคว้า วิจัยต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย